

NO. 10 - OKTOBER DEN NORSKE FN — KONTINGENT I LIBANON

NORBATT IV TAR OVER

— Jeg vil med dette takke NORBATT III for innsatsen

gjennom seks måneder for freden i Midtøsten. Dere har

hatt mange harde og tunge stunder — men dere har full-

ført oppgaven. NORBATT III er en av de mest fremragende bataljoner vi har hatt i UNIFIL — jeg ønsker dere vel hjem og lykke til i fremtiden. Til den nye bataljonen — NORBATT IV — vil jeg si velkommen til Sør-Libanon. Av dere venter jeg en enda mer effektiv tjeneste enn forgjengeren, sa Force Commander i UNIFIL, generalmajor Emmanuel A. Erskine, under faneoverrekkelsen i Ebel es Saqi onsdag den 26. september.

Force Commander, generalmajor E.A. Erskine, overrekker oberst Ole Rønning fra Fåberg den norske FN-bataljonens fane. Bak ham står avtroppende bataljonssjef, oberst Zacharias Backer fra Oslo, som nettopp har gitt fra seg fanen. Bak oberst Backer står de to fanebærerne, löytnantene Olav Eikeland fra Eigersund (til venstre) og Erik Schelderup fra Oslo.

Force Commander Erskine ble ledsaget av Deputy Force Commander, brigader Martin Vadset, og gen. Erskines adjutant, en kaptein fra FIJIBATT.

Ved faneoverrekkelsen som markerer overføringen av kommandoen fra en avdeling til en annen, var den nye bataljonen — NORBATT IV — på plass i det norske ansvarsområdet i Sør-Libanon under ledelse av oberst Ole Rønning.

NORBATT III som under ledelse av oberst Zacharias Backer, har holdt en fast og urokkelig kurs gjennom den utvilsomt hardeste og vanskeligste periode i UNIFIL hittil, er gått over i historien.

historien om fanen

FN-beredskapsstyrken ble opprettet etter at den dansk-norske bataljonen som i ca ti år var stasjonert i Gaza-området ble oppløst. Første gang styrken ble innkalt til øvelse var på Trandum i juni 1967, og foranledningen var dengang den uklare situasjo-

nen i forbindelse med den såkalte seksdagers-krigen her i Midt-Osten.

Beredskapsstyrkens første sjef, daværende oberst Klein, fikk overrakt FN-fanen på en bataljonsoppstilling av tre

barn fra Dal skole på Eidsvoll. De tre givene var Karen, Johanne og Sven Mikkel Michelsen.

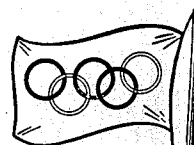
Siden har FN-fanen fulgt beredskapsstyrken på alle øvelser og samlinger, inntil den 30. april ifjor startet på

sin første « utenlandsreise » og ble brakt til Libanon.

Og siden har den fulgt bataljonen, og 26. september var det oberst Rønnings tur til å overta den norske FN-styrkens merke.

TIDLIGERE OL — VINNER HOVEDTILLITSMANN I TIBNINE:

Ny fritidsmesse høyest på ønskelisten

— Ny fritidsmesse står høyest på ønskelisten til soldatene her i NORMAINTCOY.

Vi måtte bruke den forrige til forlegningsrom, og nå er det matsalen som er alternativet

vart på fritiden. Det er Leif Jensen, nyvalgt hovedtillitsmann i Verkstedkompaniet i

Tibnine, som sier dette til Blue Beret. Bakgrunnen for

forts. neste side

dette var at et hus som til nå har vært benyttet som forlegning, begynte å vise « trettetstegn », og kompaniet fant dermed ut at det ikke var tilrådelig å la soldatene bo der lenger.

— Hvilke andre saker er det hovedtillitsmannen har på tapetet?

— Som resten av den norske FN-styrken er også vi inne i en starfase, og foreløbig har vi så mange nye inntrykk at vi ikke har hatt tid til å kjede oss. To ting kan kanskje nevnes. For det første er vi meget skuffet over postgangen til Tibnine. Det kan gå over en uke uten at vi får brev og aviser hjemmenfra — og dette er selvsagt uholdbart. Det andre er at det er ting på gang på velferdsektoren. Vi har behandlet velferdsoffiserens plan i tillitsmannsutvalget, og svært mange gode ideer venter nå på å bli realisert. Vi håper dette ikke strander på mangel av lokaler.

— Hva med forholdet mellom menige og befal?

— I verkstedkompaniet er det representert svært mange fagfolk, voksne folk som ikke er innstilt på noen ny rekruttskole. Så dette er nok et område der det hele går seg til. Personlig vil jeg også legge til at her hos oss tror jeg det passer bedre med en « arbeidskollegastil » for å få arbeidet unna, sier Jensen.

Den nye hovedtillitsmannen i NORMAINTCOY understreker ellers at svært mange

av sakene som hører inn under hans arbeide avgjøres andre steder enn i Tibnine. Det gjelder bl. a. saker som FN-soldatene stiller som krav overfor myndighetene hjemme. Vakttillegget skulle være velkjent, men fratrekk på selvangivelsen for utgiftene til drikkevann har også vært en sentral sak for soldatenes representanter.

— Men miljøet er ofte like viktig som et tillegg. Bofor-

hold, mattilbudet og velferden utgjør tilsammen moment som gjør at vi kan trives det halvparten vi skal være i Syd-Libanon, slutter Leif Jensen, som oppfordrer NORMAINTCOY og NORBATT til et godt samarbeide både når det gjelder tillitsmannsarbeidet og på alle andre plan.

Leif Jensen, som er fra Gressvik utenfor Fredrikstad, skulle ellers være kjent for de norske FN-soldatene fra

før. Han har bak seg en idrettskarriere som vektløfter, og høydepunktet var selv sagt De olympiske leker i München 1972 da han brakte med seg gull hjem i kofferten. Og ifølge ham selv må kanskje idrettskarrieren ta noe av skylden for at han idag befinner seg i Libanon. Flere år som idrettsutøver på toppplan har gitt en smaken på å lære andre land og miljøer å kjenne. Som. f. eks. Libanon.

farvel og vel møtt til Libanon

Så var et halvår i Libanon slutt for noen. Eller det skulle begynne for andre. I fire da-

forts. neste side

FARVEL OG VELMÖTT TIL LIBANON

ger var Beirut flyplass en sydende heksegryte av FN-soldater som reiste og ankom om hverandre.

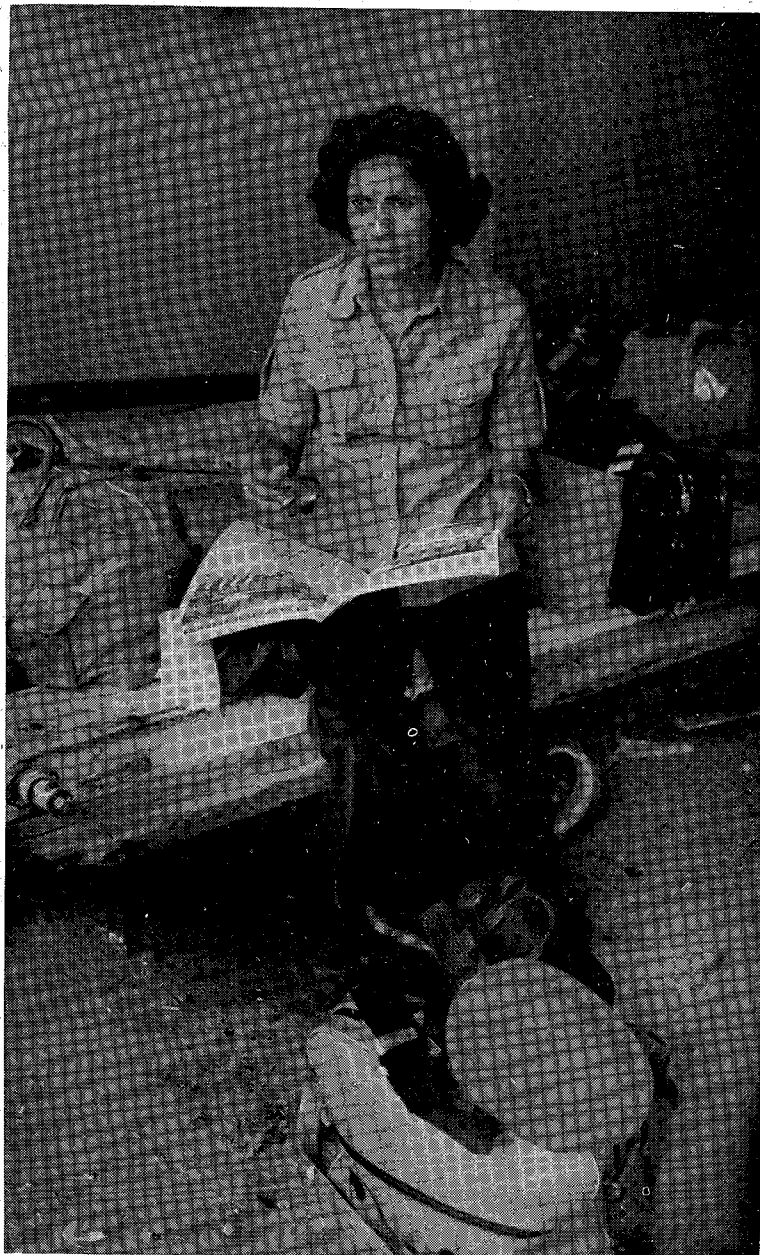
Nye folk med spente ansikter satte foten for første gang på Libanons jord, eller kanskje vi skal si flyplassens asfalt. Mens « veteranene » så etter kjente, eller mumlet noe om « den store hvite flokk ».

I alle fall. Rotasjonen og de første dagers undring over alt det nye er blitt historie og arbeidet er igang. Nye menn har tatt over gamle poster for å gjøre et forsøk på å holde så noenlunde fred i en liten fluk av kruttönnen Midt-Östen.

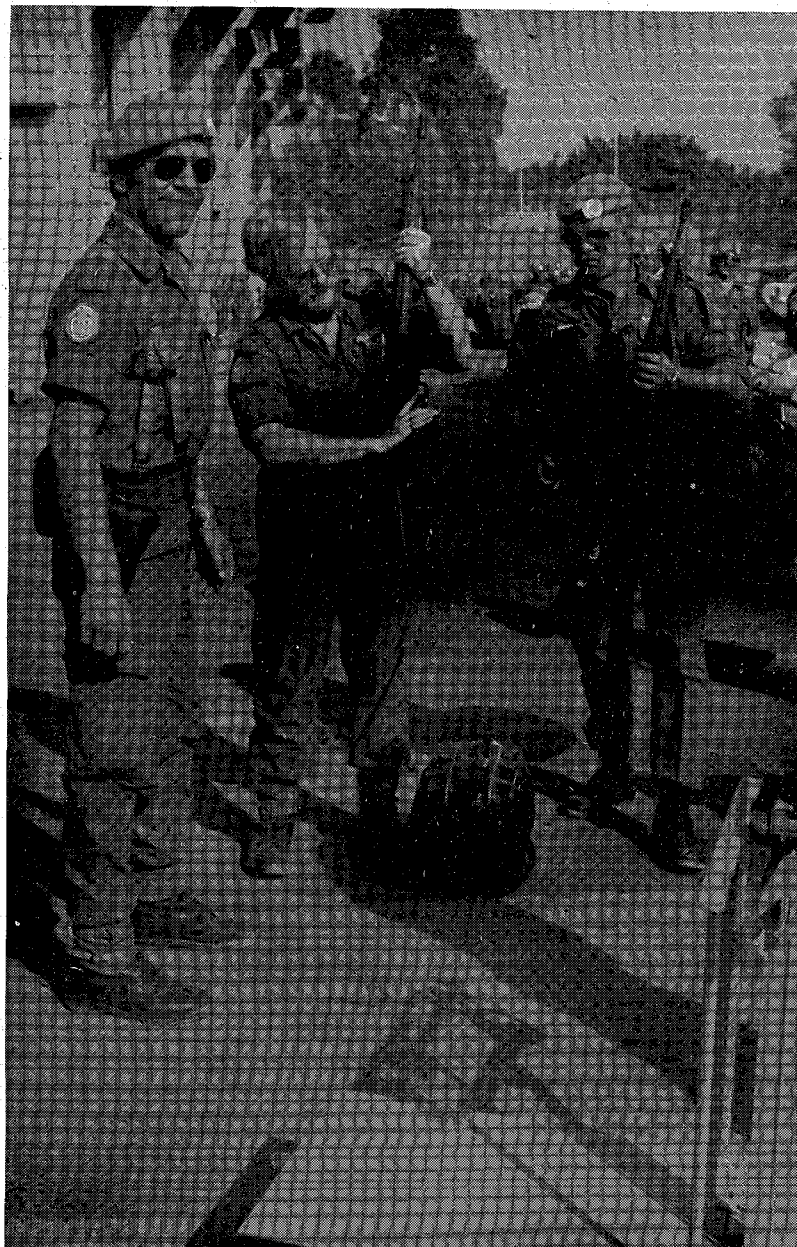
Og kanskje går det en og annen eks-FN-soldat hjemme i snöslaps og hutrende konstanterer at kanskje var det slett ikke så ille i Libanon. Snarere tvert imot.

På marsj mot nye oppgaver i et nytt land. Her med fenrik Johan Rostrup i spissen.

Det var nok ikke alle som reiste fra Libanon uten vemoð. Siham Abdo reiste fra fedrelandet sitt for å bosette seg i Trondheim som fru Hoff.

Siste våpensjekk på Libanons jord.

har du lyst å reise?

Velferdskontoret har nå programmet klart for høstens rekreasjonsturer og leave-turer. Noe av dette er allerede kommet i gang. Rekreasjonsturene omfatter bibelturer, badeturer, handleturer og vanlige sightseeing-turer i vertslandet Libanon.

Bibelturene går i tiden mandag-onsdag hver uke frem over, til og med 3. desember. Reiseleder er bataljonspresten, oblt Øgaard. Bi-

halvannen daler i inngangsbillet for garderobe ol.

Handleturer til Damascus går også på onsdagene. Det er snakk om en to-dagers tur med en overnatting på Hotel Sheraton eller Hotel Meridien. Prisen på enkeltværelse er 45 dalere og på dobbeltrom 25 dalere — kosten kommer i tillegg.

Rekreasjonstur til Netha-

belturene som kommer på 85 dalere pluss tilleggsutgifter, omfatter besøk til Kaper-naum, Jeriko, Massada-festningen ved Dødehavet, Bethlehem og selvsagt også Jerusalem. Tilbaketuren er lagt om badebyen Nethanya hvor det blir sjanse til en dukkert i Middelhavet.

Badeturene går til Tiberias i Israel hver onsdag under ledelse av I-off. Man betaler

nya i Israel er en fire-dagers fellestur med reiseleder, avgang hver fredag morgen. Det blir tre overnattinger i Nethanya på Blue Bay, King Solomon eller Hotel Hof. Pris for enkeltværelse med frokost kommer på rundt 20 dalere. I tillegg kommer middag osv. som kan inntas på en av de tallrike fortausrestauran- tene. Det er ikke lenger sær- lig billig i Israel, men prisene har ennå ikke nådd de norske høyder.

Rundturer i Libanon er et nytt tilbud til norske FN-sol- dater. Turene går over tre dager med to overnattinger. Prisen er 300 LL (LL står for livres libanaises — altså liba- nesiske pund) dersom det be- nyttes hotell. Hvis militær innkvartering, kommer prisen på 200 LL. Reisemål er Beit ed Dine, Anjar, templene i Baalbeck, Khalil Gebran-mu- seet, cedertrærne i nord, by- tur til Tripoli og ruinene i By- blos.

Leave-turene står for dø- rene, og der er rike mulighe- ter for dem som ikke vil dra til Norge eller «yalla Naruzj» som det heter på unifiksk. Man kan få familie eller kjæ- reste ned til nabolandet i sør ved såkalt besøksreise — pris pr. person er nå 2.270 kroner tur-retur fra Oslo, Kristiansand og Stavanger, og 2.360 kroner fra Bergen.

Dette er imidlertid et så pass omfattende kapittel at vi henviser til Velferdskonto- ret for nærmere opplysning- er.

Velferdseksjonen samlet foran Velferdshuset i Ebel es Saqi. Fra venstre ass. reiseoffiser Jan Arild Hjelte, idrettsoffiser Hans Finsrud, velferdsoffiser Magnar Rundhaug, reisoffiser Finn Johnsen og sosionom Jan Kydland. Velferdssassistent Sigbjørn Lindvall var ikke tilstede da bildet ble tatt.

NORBATT-POKALEN INNSTIFTET

— Malet har vært å gi et idrettstilbud til samtlige i ba- taljonen. Det betyr blant an- net at vi legger opp til akti- viteter som kan gjennom- føres nær sagt nårsomhelst og hvorsomhelst, og som man ikke trenger være aktiv idrettsmann for å oppnå re- sultater i. Med andre ord masseidrett i ordets rett for- stand.

Det er NORBATT's aktive idrettsoffiser, Hans Finsrud, som skisserer opp sin mål- setting for idrettsarbeidet i Syd-Libanon på denne maten. Og det er et helt spekter av

aktiviteter som er lagt opp for de kommende måneder. Når det gjelder lagidretten drives dette på troppsnivå, slik at det skal være et akti- vitetstilbud til alle i troppen eller laget.

— Enkelte aktiviteter har vi « arvet » fra tidligere ba- taljoner. Det gjelder f. eks. Ebel es Saqi-marsjen som har slått svært godt an i denne kontingenten. Vi gjennomfører også den tradisjonelle fot- ball-turneringen, og utover høsten blir det bordtennistur- nering.

Det er også planen å gjen- nomføre skyting til skarp- skutter merke, marsjmerk- prøver, og hver onsdag blir det anledning for et visst an- tall fra hvert kompani å være med på svømming.

Nytt av denne kontingenten er NORBATT IV-pokalen. Det er en pokal som er satt opp i tre størrelser, og man må oppnå en viss poengsum for å få den tildelt. Blant annet gis det poeng for regelmes- sig trening, for skyting, svømmeknappen, Saqi-mars- jen, og de forskjellige øvel-

sene til idrettsmerke. Kort sagt ; alt som kan gjøres av idrettsaktiviteter her nede blir det notert poeng for — og så spørres det om man har nok poeng når man engang kommer frem til mars måned. Det er altså ikke nødvendig å være toppidrettsmann ; noe av poenget er at man jevnt og trutt tar del i forskjellige aktiviteter og etterhvert når et hederlig gjennomsnittsnivå.

— Det viktigste er altså at FN-soldatene tar del, slutter Finsrud.

TIL RETTE EKTEFOLK Å VÆRE

Den lykelige brud, bataljonsprest maj Harald Aalvik, og den stolte brudgom, lt Erik Hoff.

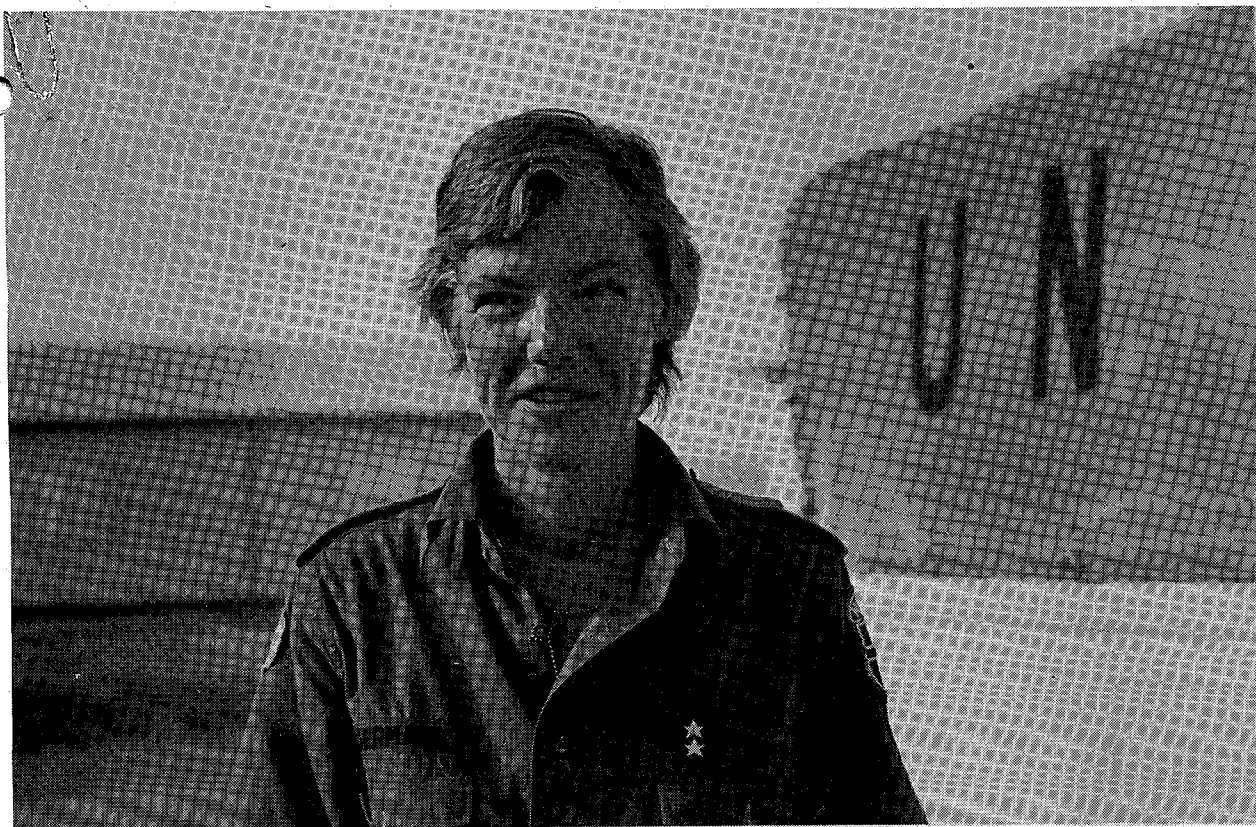
Så ble det bryllup i NOR-BATT. Siste lørdagen i tredje kontingents periode ble Siham Abdo viet til löytnant Erik Hoff fra Trondheim. Övre kirke i Ebel es Eaqi var stedet for den höytidelige handling, og det var feltprest Harald Otto Aalvik som hadde gleden av å vie paret.

Samtidig gav han dem velvalgte ord med på veien og selvsagt en spesiell hilsen til Siham som nå forlater sin mor, sine slektninger, sitt land og sin kultur for å slå seg ned i Norge.

I siste rotasjonspulje reiste hun med kurs for Trondheim, og skulle nå være vel forvart på nordligere breddegrader.

Det er forresten ikke første gang en libanesisk pike reiser hjem med Forsvarets flyruter. Også i andre kontingent av den norske FN-bataljonen fant en norsk FN-soldat sin brud hernede. Den gang var det Rachaya el Foukhar som gav slipp på en av sine innfødte kvinner.

Jenta Som Blue Beret Glemte

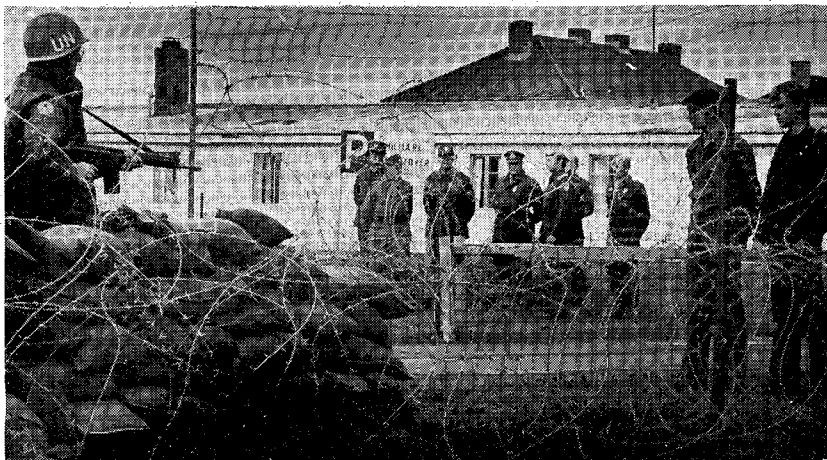
Her er hun, jenta som « BLUE BERET » glemte i sitt siste nummer. Med 22 års tjeneste i Forsvaret, — både i Luftforsvar og ved Administrasjonen ved Krigsskolen, og nå sist ved FO/FST (FN-kontoret).

Lt (Y) Björg Karin Reiermark gift med adjutanten i MEDCOY.

Idag er hun San Matr. Befal ved NORMEDCOY IV, — dvs. forsyningsoffiser ved Sanitetsmagasinet for varestyrker i Libanon. Hennes rulleførende avdeling er VT-Bn og Hærens Forsyningskommando er hennes « normale » arbeidssted.

Som « rekapp » i Libanon skal hun også være utkontingent IV, — det gir hennex 12 mnds tjeneste i Libanon. Så lenge har ingen kvinne vært i tjeneste ved norske FN-avdelinger i Libanon, — og fremtiden, — ja det blir enten tilbake til Norge eller ytterligere FN-tjeneste, avhengig av hva og hvor hennes mann havner.

KONGEN BESÖKER FN-GUTTA

Det er blitt en tradisjon at Hans Majestet Kong Olav besøker alle nye kontingenter som skal ned til Sør-Libanon for å overta vaktholdet over freden her nede. Kongen fikk denne gang se den realistiske

treningen de norske FN-soldatene må gjennomgå før de slipper til på alvor. Våre lesere vil i denne bildeserien finne igjen både egne kamerater, bataljonssjefen og et par kompanisjefer.

VI VIL FORSÖKE Å UPPNÅ BEDRE KONTROLL OM NATTEN

— Vi i Norbatt IV vil fortsette utbyggingen av deknings og stridsstillinger, og spesielt legge vekt på å bli mer fleksible i våre operasjoner. Dette betyr bl.a. at vi blir nødt til å operere mer i mørke, men hele tiden skifte slik at vi ikke stivner i et fast handlingsmønster.

Det er NORBATT's nye sjef, oberst Ole Rønning, som sier dette i en samtale med Blue Beret på spørsmålet om bataljonens operative profil. Hvordan vurderer sa bataljonens ledelse situasjonen i området i øyeblikket.

— De ytre faktorer er vanskelig å bedømme. I følge massemedia foregår det ting både internt i Libanon og i land som på forskjellige måter har noe å si i konflikten. Hva dette innebærer er vanskelig å si, men det bærer i seg hap som vi kan imøtesee med spenning. Det foregår tydeligvis en viss nytenkning, en viss vilje til å bevege seg og dette er interessant for oss.

— Kan vi derfor vente en rolig tid fremover?

— Det ville være feil å tro dette og slå oss til ro. En liten gnist eller hendelse kan endre situasjonen fullstendig, og da må vi være forberedt. En annen ting er at denne første rolige tiden har vært verdifull for bataljonen. Vi har blitt kjent med området og rutiner, fått en fastere struktur, og vi har fått noe tid til å utvikle bataljonen både operasjonsmessig og trivselsmessig. Dette gir en solid grunn å stå på.

— Hva med tillitsmannsarbeidet?

— Vi må få tillitsmannsoringen til å fungere fortest mulig. Jeg haper den vil virke godt internt i bataljonen, som et viktig trivselsmessig innslag. Men vi har ikke bare tillitsmennene. For eksempel idrett, reisevirksomhet, gruppestudier er aktiviteter som alle kan ta del i. Vi må prøve å skape positive tiltak, og legge forholdene til rette for dette. Dette er et felt som bataljonen vil prioritere.

— Antreksbestemmelsene har vært nevnt som et irrtasjonsmoment?

Oberst Ole Rønning kommer direkte til FN-bataljonen fra jobben som sjef for Krigsskolen. Foruten denne har han også norsk og amerikansk stabsskole som et ledd i sin utdanning. NORBATT's sjef har tidligere vært sjef for FN's beredskapsstyre, og i egenskap av dette har han vært på befaring i Midt-Osten. Han har tidligere tjenestegjort under FN-misjoner, nemlig i DANOR-bataljonen i Gaza 1962/63.

— Jeg er klar over at bestemmelsene både når det gjelder antrekk og hygiene kan irritere, men jeg er overbevist om at de er en nødvendighet og et gode både for avdelingen og den enkelte. Det må være orden og system i en avdeling, og hvis dette følges opp har det hele lett for å gå ut.

— Hvilke håp har du så til tjenesten her nede?

— Jeg tror for det første at tjenesteperioden her nede betyr mye for den enkelte, for var mobiliseringshær og dermed for hele Forsvaret. Jeg vil også legge til at jeg håper vi kan unngå utfordringer som bringer skader og uhell, men det er min plikt som sjef å legge forholdene slik til rette at vi kan være istand til å møte de utfordringer som måtte komme.

Avslutter oberst Rønning som legger til at han kommer til å være mye på farten rundt i bataljonen. Og dette siste velger han å betrakte som en glede og et privilegium, hjemme er det nok ofte skrivebordet en sjef ser mest til.

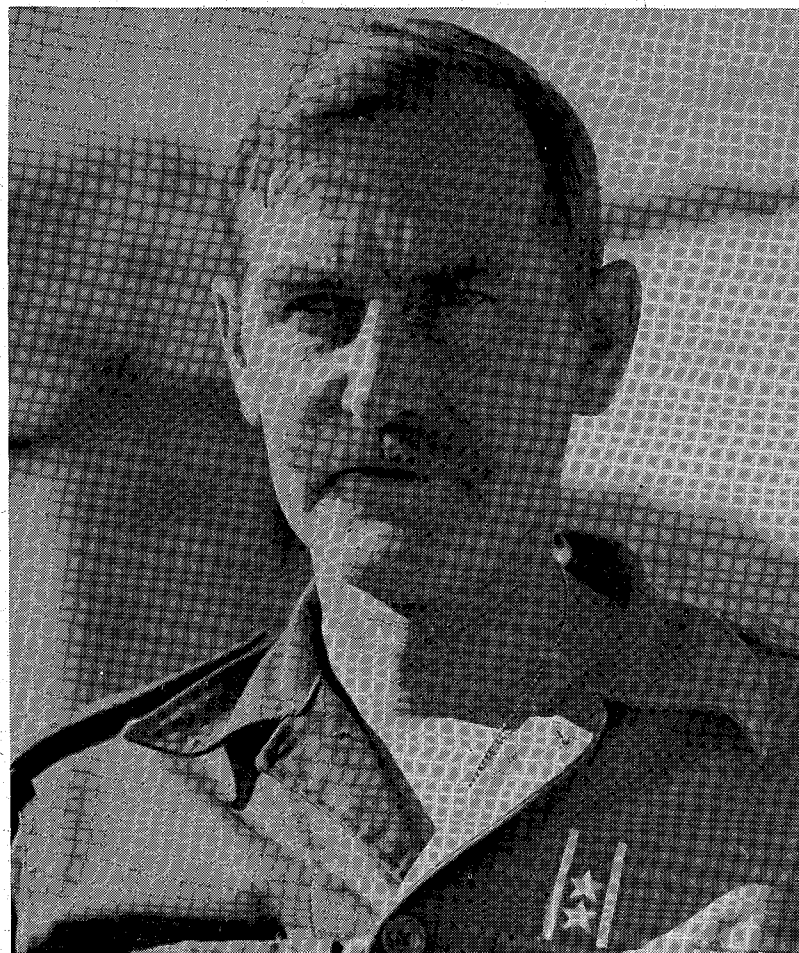
N.B. : Blue Beret-redaksjonen gjør oppmerksom på at dette intervjuet ble skrevet 12. oktober, og at forutsetningene for bl. a. spørsmålet om situasjonen i området må sees i lys av dette.

NORBATT's Nestkommanderende

Oberstlöytnant Terje Övergård heter nestkommanderende i NORBATT IV. Han er født i 1936 i Harstad og er utdannet ved Befallsskolen for Infanteriet i Nord-Norge, Krigsskolen og Hærens stabsskole.

ved BRIG N. Garnisonen i Porsanger, Finnmark landforsvar, Forsvarskommando Nord-Norge og Infanteriets Övingsavdeling nr 3. Alt sammen solid nord for Dovre.

Övergård har tjenestegjort ved BRIG N. Garnisonen i Porsanger, Finnmark landforsvar, Forsvarskommando Nord-Norge og Infanteriets Övingsavdeling nr 3. Alt sammen solid nord for Dovre.

DET NYTTER LITE Å TRÅ LETT

La det være klinkende klart — det nytter i det hele tatt ikke å liste seg lettfotet av gårde i minefarlig område. En antipersonell-mine utløses ved et trykk på ca. 4 kilo —

geiter og sauer gjør derfor et nyttig mineklaringsarbeid i NORBATT A/O.

Dette fortalte gutta fra NORBATTs Pi-tropp oss da vi

besøkte dem nylig i fjellområdet nord for Kafer Chouba. De drev og ryddet en stridsvogn-løype som fører opp i fjellene — en karavanévei fører videre inn til lagsleirene

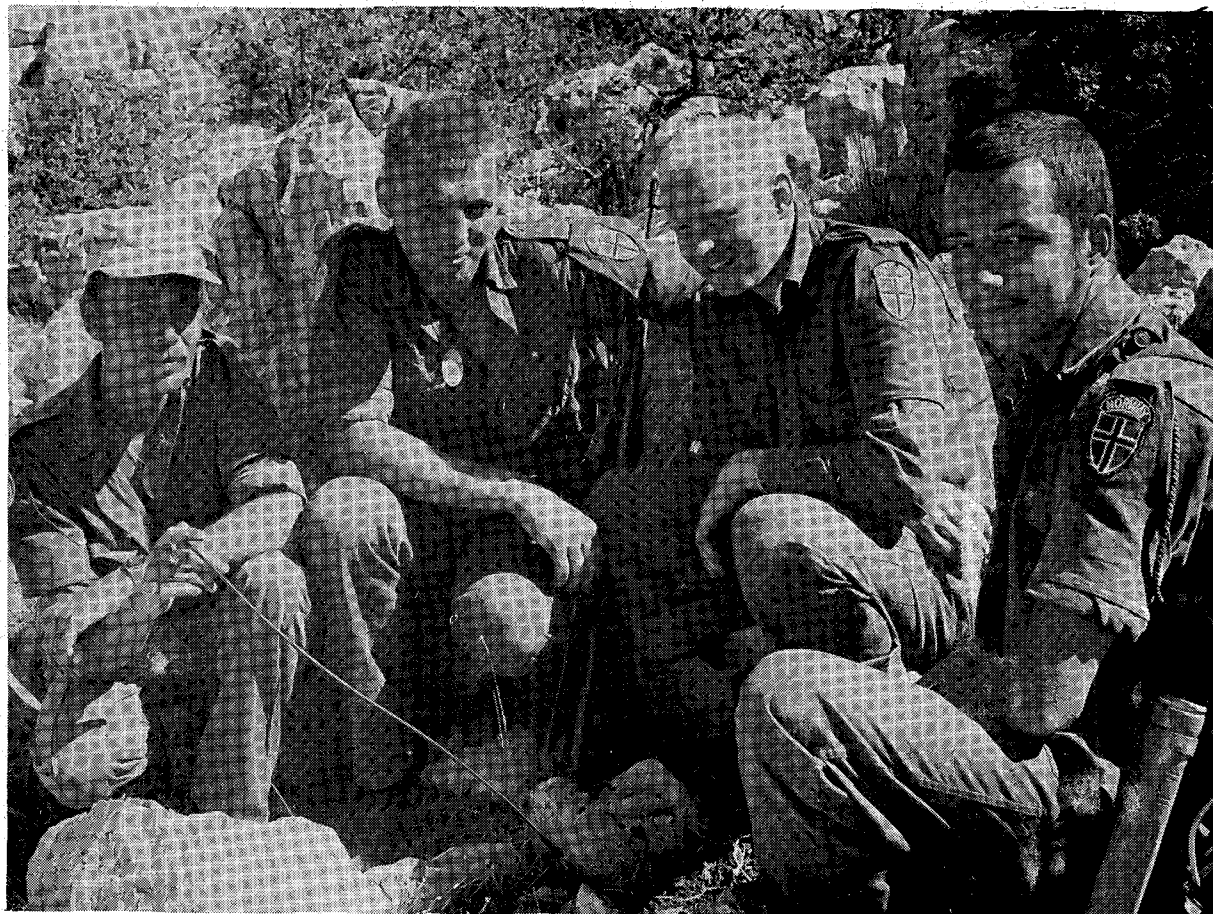
og OPene 4-14 Alfa og 4-14 Bravo.

Pi-troppen utførte denne tre-ukersjobben i oktober måned for Kp B. Det er i NORBATT III funnet fem stridsvognminer mens Pi-troppen vår i skrivende stund hadde tatt hand om tre stridsvognminer, to franske og en russisk. En av disse prodde de selv mens de to andre ble påvist av lokalbefolkningen. De fant i tillegg to 120 mm BK-granater og en israelsk geværgranat, granatene ble sprengt på stedet.

Oppgaven var å prodde 4,5 km vei i 5 meters bredde — det blir over 20.000 kvm land som skal undersøkes omhyggelig ved å prodde, som er faguttrykket for å stikke en grillspidd-lignende affære ned i jorden.

Pi-troppen var skuffet over Kp Bs forsyningstjeneste. Etter avtalen skulle kompaniet holde karene med vann og mat — men de måtte forlate jobben og trekke ned til lagsleiren ved Kafer Chouba for å få mat — og aller viktigst — vann.

Drikkevann er sørlig viktig. Det var ikke mulig å få vasket seg på en hel uke — og karene luktet deretter. Men det gav de blaffen i. Vasketap er en langt alvorligere affære.

Under arbeidet med å mineklarere veien frem mot 4-14 Alfa kom et lag fra Pi-troppen over denne geværgranaten som her er gjort klar til sprengning.
Fra venstre : Viggo Aasan, Narvik, fjer Björn Odegard, Hønefoss, Einar Skog, Songdalen, og Jan-Egil Nilsen fra Skjervøy. Femtemann på laget, Kjell Olden fra Trøndelag, var allerede returnert til Ebel es Saqi.

NAQOURA SKI CLUB

Naqoura Ski Club er et faktum. Medlemmene går ikke på ski blant cedertrærne i nord — men spurter fram og tilbake Naqoura-Rosh Haniqra (Israels grense) på raske rulleski. Primus motor er velferds-off kapt Alf Austvik som beklager at det ringe antall rulleski (10 stk) virker noe hemmende på medlemstallet.

Vårt bilde viser et representativt utsnitt av treningsugne medlemmer som verker etter å komme ut porten. Fra venstre : Kapt Alf Austvik fra Bardu, sjåfør korp Frank Brathen fra Nes, liaisonoff/tolk kapt Ivar Leganger, Oslo, laborant lt Solfrid Tollefsen, Bergen, og proviantforvalter lt Ivar Haave, Brumunddal.

Nordmann med hjelpearbeid i Syd-Libanon

Norske soldater er ikke de eneste nordmenn i det norske ansvarsområdet i Syd-Libanon. I Hebbariye finner vi Magne Risa fra Rogaland, som sammen med ein engelske kone Sally står i spissen for et hjelpearbeid som er satt igang i Save the Children (SCF)'s regi. Risa fattet interesse for området mens han var her som FN-soldat i NORBATT II, og kom i sommer tilbake for å forsøke å hjelpe menneskene i dette krigsherjede området.

— I vår ble det satt opp et hjelpeprogram for Hasbani-området, og på grunn av at det var meget vanskelig å finne kvalifisert, libanesisk personell som ville bosette seg her, ble jeg forspurt om å lede dette arbeidet. Men planen er å få tilsatt libanesere slik at vi kan trekke oss ut i løpet av de første månedene av neste år.

— Hvilke prosjekter er det

dere arbeider med ?

— Det er viktig å bygge opp jordbruket som ble ødelagt av krigen, slik at folk selv kan dyrke det de har bruk for. Til dette satser SCF på små individuelle lån, slik at folket kan kjøpe seg husdyr eller så korn for neste vår. Dessuten håper vi på at en gruppe bønder er interessert i å sette igang brønnboring for vanning av de tørre jordbruksmarkene.

— Hva med helsesektoren ?

— Her holder vi nå på med planlegging av små helsestasjoner i flere av landsbyene i området. I september begynte førstehjelpskurs for frivillige, og etter endt eksamen er det disse som skal ta seg av den daglige driften som f. eks. reddende førstehjelp. Det vil imidlertid bli ukentlig besøk av lege på de

forskjellige stasjonene.

— Undervisning er vel et sentralt begrep i dette hjelpearbeidet ?

— I Ferdiss og Hebbariye er det planlagt nye skoler. Når det gjelder den første er finansieringen klar, og den skal bygges i høst. Når det gjelder skolen i Hebbariye er arkitekten igang med sitt arbeid, og 1. januar er seneste frist for bygging. I tillegg til disse permanente skolebygningene har min kone Sally satt igang med engelskundervisning i et par av landsbyene i området. Dette siste var etter spesielt ønske fra innbyggerne, forteller Risa som legger til at dersom noen av soldatene i NORBATT IV har lyst til å drive slik undervisning, så finnes det plass til dem.

— I det hele tatt håper vi på god forbindelse med den norske bataljonen og soldatene. Blant annet kan vi formidle kontakt dersom det er ønskelig med idrettskonkurranser (ping-pong, volleyball, fotball) mellom FN-soldatene

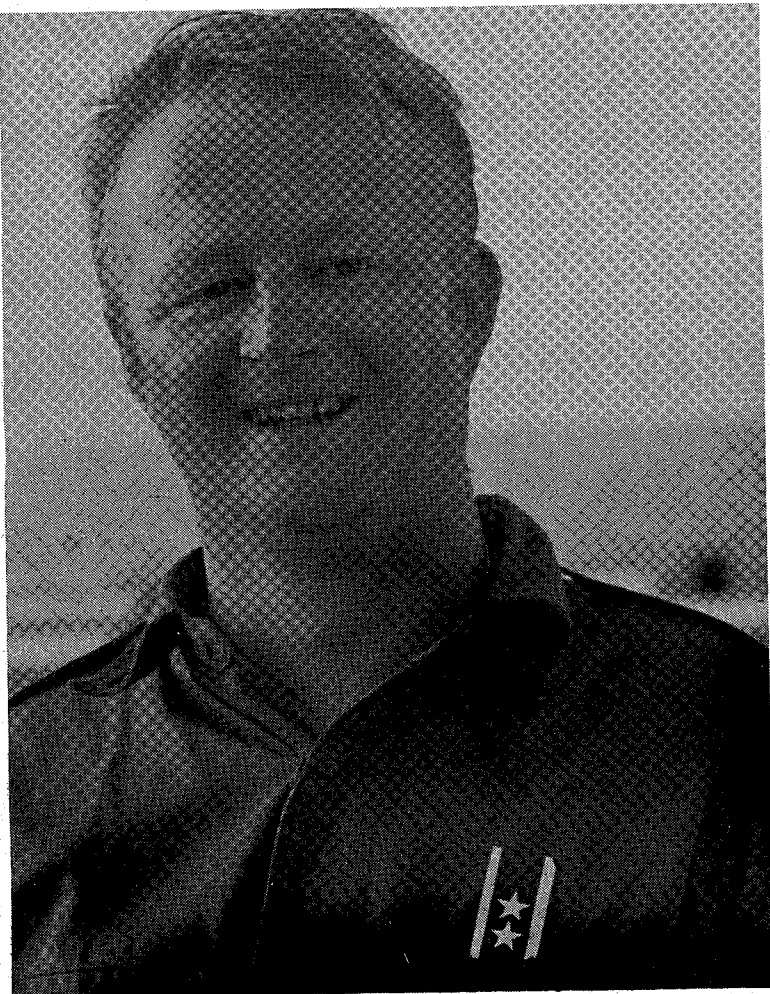
og ungdom fra dette distriktet.

Save the Children ønsker å gi hjelp til selvehjelp. Blant annet hevder man at det er gratis mat, klær osv bare passiviserer befolkningen, og skaper flere problemer enn dem som allerede finnes. For å få frem virkelige behov, og forsøke å tilfredsstille dem er det derfor en representativ komite i hver landsby.

Risa kan ellers fortelle at flere større prosjekter av mer teknisk og anleggsmessig art er på trappene. Vann- og elektrisitetsforsyning og asfalteringsarbeid er stikkord i den forbindelse.

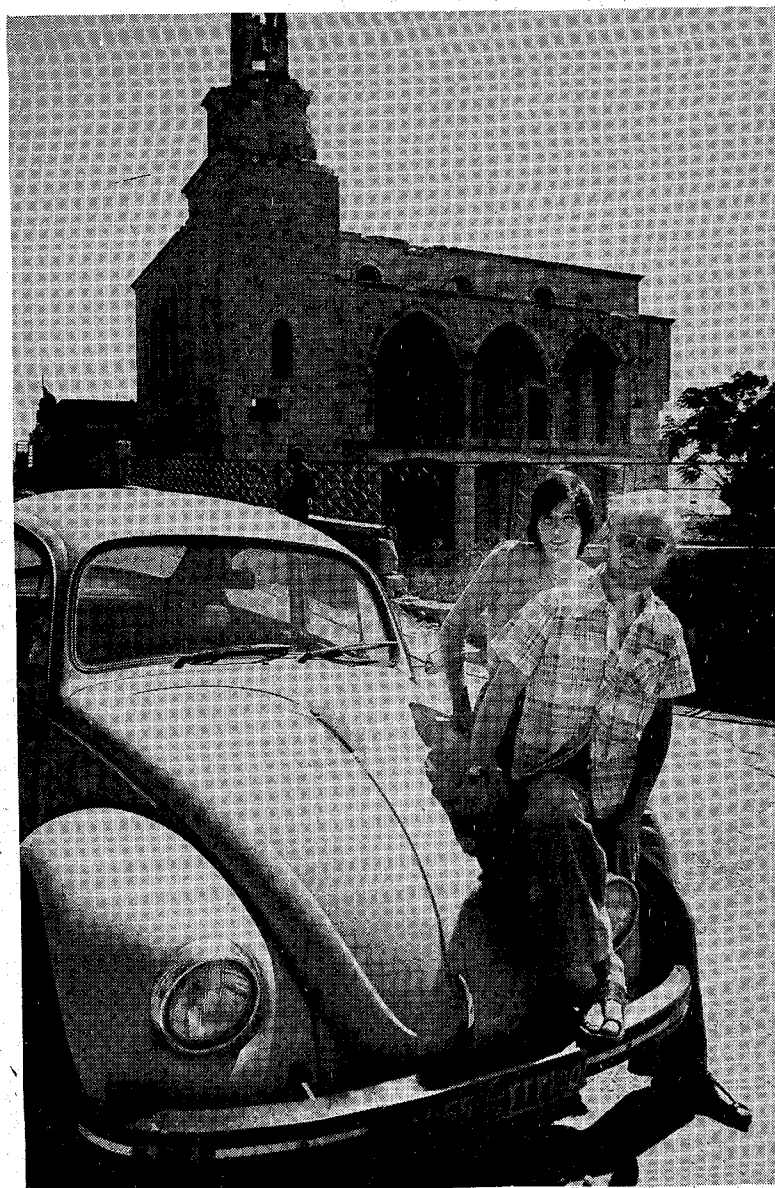
— Til disse større prosjektene håper vi på penger fra den libanesiske regjering. Så blir det vår oppgave å sette hjulene igang, sier nordmannen som står i spissen for hjelpearbeidet i vårt eget ansvarsområde. Og som oppfordrer oss FN-soldater til å komme med ideer og forslag til utbyggingen av slikt arbeid. Du finner Save the Children's representanter i Hebbariye.

MEDCOY-SJEFEN

Oberstløytnant Nils Kallar er sjef for fjerde kontingent av Sanitetskompaniet i Naqoura. Til daglig tjenestegjør han på vapenskolen HSSO på Lahaugmoen. Kallar er født i 1941 og er opprinnelig fra Selbu i Sør-Trøndelag, men

som de fleste yrkesoffiserer har han flyttet en del på seg. Av utdannelse har hatt fått med seg Krigsskolen og Hærens stabsskole og har også gjennomgått bataljonsjefskurs i infanteriet.

Sally og Magne Risa foran nedre kirke i Ebel es Sqi.

GENERAL-BESÖK FRA NORGE

Feurik Tord Grimnes demonstrerer radar for generallöjtnant Hauge og generalmajor Eios med oberst Rönning som interessert tilskuer.

— Vi vet at Ola holder mål som soldat til tross for bare ett års militær utdannelse. Problemet er bare at også andre må vite det for at Ola skal virke troverdig som soldat — det gjelder ikke minst i tjenesten i Sør-Libanon. Derfor er det så viktig med korrekt opptreden, orden og måten man bærer uniformen på, sa generalinspektøren for Hæren, generalmajor Rolv Eios da han nylig besøkte Sør-Libanon sammen med stabssjefen for Forsvarets overkommando, generallöjtnant Sven Hauge.

De to kom til Libanon sammen med et inspektør-team av fagfolk. Formålet med rundturen, som varte i fem dager for generalenes vedkommende, var å sette seg godt inn i forholdene for best mulig saksbehandling, og for å kontrollere beredskap og materiell.

Generalene besøkte først Naqoura HQ hvor de snakket med bl.a. Deputy Force Commander, brigader Martin Vadset. De besøkte så NORMEDCOY hvor de ble vist rundt av bl.a. UNIFILs sjefslege, oberst Øvreberg, og sjefen for MEDCOY, oberstlöjtnant Nils Kallar. I NORMAINTCOY ble de satt inn i sakene av sjefen der, oberstlöjtnant Øystein Skattebo, og under besøket i NORBATT ble de tatt hånd

om av oberst Ole Reidar Rönning.

Etter omvisningen i NORBATT hvor de bl.a. fikk se den effektive personell-radaren, summerte de opp sine inntrykk under et møte med bataljonsledelsen. Begge gene-

raler så seg fornøyd med FN-Ola, og de likte tonen og stilen som hersket mellom befal og mannskaper. Diskutert på møtet ble også etterutdanning av mannskaper og reservebefal, reglement for fredsbevarende operasjoner, problemene med smugling til

Norge (en representant for Tollvesenet vil bli invitert ned), og taktisk teknisk plan for kompaniene.

Generalene møtte også tillitsmennene som drøftet sine problemer med han.

Generalene møtte også kompanitillitsmennene under sitt besøk, og fikk en orientering om hvilke problemer som opptar soldatene sterkest under tjenesten her nede. Her sammen med Trond Kristoffersen, KPA, Odd Hilmar Rødsvik, STKP og Bjarne Berg Wig fra KPB.

VERKSTEDKOMPANIET HOLDER UNIFIL RULLENDE

— Med så mye dårlig materiell vil det kreve en uhyre stor innsats fra hver enkelt for å holde hjulene i sving. Men det er svært mange solide folk i kompaniet som er innstilt på å yte helhjertet innsats.

Det er oberstløytnant Øystein Skattebo, sjefen for fjerde kontigent av NOR-MAINTCOY (Verkstedkompaniet) i Tibnine som sier dette til Blue Beret. Og folkene i Tibnine har i flere kontigenter slitt med den dårlige bilparken som UNIFIL har. Syd-Libanons krigsrammede veier er ikke beste oppskriften for å holde en bil på hjul over en lengre periode — det har ikke minst folkene i verkstedkompaniet fått merke.

Ellers er det utbygging som vil prege Camp Scorpion i Tibnine også denne kontigenten. Nye nærforsvarsstillinger og bedre bunkerser er planlagt bygget. En ny verkstedshall på 40 × 9 m er under oppføring. Dette arbeidet er overlatt en Beirut-entreprenør, og man håper å kunne ta den nye hallen i bruk engang i desember. Et nytt lagerbygg på 288 kvadrater står klart, men her mangler man reoler for reservedelslageret kommer under tak. Og i tillegg til dette skal man legge om leirens ledningsnett.

— Flere ting på gang, oberstløytnant Skattebo?

— Vi håper å få to prefabrikerte hus til i leiren, bl.a. et som mannskapene kan benytte som messe. Vi håper også,

uten at vi egentlig tror det, å få asfalt og sement slik at vi kan lage bl.a. gangstier inne i leiren. Dette siste har ikke minst stor betydning når vinterregnet setter inn. (Ved en mistforståelse stod det i siste nummer av Blue Beret at gangstier og asfaltveier alt var ferdig, men dette gjenstar altså).

— Er det ellers forandringer ved kompaniet?

— Oppsetningen er ikke forandret, men nytt for denne kontigenten er at vi har fått et elektrooptisk verksted som skal ta seg av bataljones lys- og radarutstyr. Vi har også hatt et første møte med Frenchlog for at de skal overta reparasjon av utstyr som det er naturlig at de utfører, det gjelder bl.a. spesielle aggregattyper og kjøle og varmeutstyr. På dette feltet har vi forhandlinger gående.

Det er kanskje kjøretøyverkstedet som er «nerven» i det norske verkstedkompaniet, men man har også spesialtropper som bergning, reparasjonstropp, og spesialtropp som har kjøleutstyr og aggregater som noe av sitt arbeidsfelt. I tillegg er kompaniet oppsatt med delelagertropp og sambandsverksted.

— Ja, oppgavene er enorme og jeg håper at ikke mannskapene har tatt med seg arbeidstidsbestemmelsene hjemmefra. Så håper jeg at arbeidet rettfædiggjør at vi honorerer personellet slik at de får se seg om i et interes-

Oberstløytnant Oystein Skattebo, er født i 1927 og har Helgelandsmoen som sitt daglige tjenestested. Utenlandstjeneste er ingen ny erfaring for ham. Fra 1950 til 1952 var han i Tysklandsbrigaden. I 1958 finner vi ham som FN-observatør her i Libanon, og han fortsatte sine FN-oppgaver i Jemen (1964), UNTSO i Damaskus og Tiberias (1967-68) og observatør var han også i UNMOGIP i India/Pakistan (1972-73).

— Noe man er misfornøyd med?

— Det som det kanskje har vært reagert sterkest mot er posttjenesten. Jeg har aldri, til tross for fire tidligere FN-misjoner bak meg, opplevd maken til dårlig posttjeneste. Vi arbeider nå med en løsning, og om nødvendig vil vi gjøre dette på vår egen måte, sier sjefen for verkstedkompaniet.

Han legger til at siden kompaniet ligger tett sammen på et lite område har man muligheten til å oppnå en meget god kontakt innad i

avdelingen. Og et godt samarbeid er en forutsetning for å funksjonere på beste måte. Ikke minst under forhold hvor det er nødvendig å improvisere en god del. Skattebo oppfordrer også til et godt samarbeid mellom de forskjellige norske avdelingene i Syd-Libanon, et samarbeid det alt er tatt skritt for å utvikle.

Efter denne artikkelen er skrevet er postrutinene for Tibnine lagt om slik at man forhåpentlig har fått en bedre ordning med posten enn tidligere.

red.

BEIRUTS SVAR PÅ STENKA RAZIN: IKKE LA DEM FLA DEG!

Det sies om den russiske sagnhelten Stenka Razin at han var offiser i tsarens hær helt til han kjøpte seg kanon og begynte for seg selv som røverhøvding.

Forskjellen på gamle Stenka og drosjesjåførene i Beirut, er at de sist nevnte har seg biler i stedet for kanoner.

Gjør vi en skjelm urett — finnes det i alle fall noen rettfædige blant all skurven?

OK — vis oss dem — og vi skal avbilde dem i Blue Beret med våre varmeste anbefalinger.

All snakk om tariff er det rene tøv. Det fantes ordnede forhold før krigen, men i dag finnes det ingen tariff.

En pekepinn kan det være hva libaneserne selv betaler når de kjører drosje — de

finner seg ikke i noen forsøk på plyndring.

Femten pund skal det koste å ta drosje fra lufthavnen til Beau Rivage. Og prisen er selvsagt den samme andre veien.

Bruker du en av de gule taxiene, vil det imidlertid koste deg 20 til 25 pund å kjøre fra lufthavnen til Beau Rivage selv om det skal koste bare 15 pund å kjøre den andre veien. Dette skyldes at det er så mange gule taxier at de ikke kan regne med å få mer enn en tur til byen når de stiller bakerst i køen tilbake i lufthavnen.

Fra Beau Rivage til Hamra (forretningsstrøket i sentrum) er prisen 5 pund. Det betaler de sivile libanesere.

Det er vel ingen grunn til at du skal betale det dobbel-

te fordi du bærer bla beret eller har blå, troskyldige øyne?

Glem aldri at drosjesjåførene krever — og får, også hos de sivile, dobbelt pris etter at det er mørkt om kvelden. Den utgiften slipper du om du gjør som du har fått beskjed om — holder deg på hotellet etter at det er blitt mørkt.

Rekappene anbefaler to metoder når du skal kjøre drosje:

A. Gå aldri inn i drosjen før du er blitt enig med sjåføren om prisen.

B. Gi drosjesjåføren det turen er verdt — og da må du ha pengene klare for enkelte gir aldri igjen på større sedler — forlat så drosjen uten å bry deg om å diskutere saken videre.

Begge metoder er velprøv-

de — de benyttes hver dag av sivile libanesere.

Drosjer i Libanon skal etter reglene ha røde nummer-skilt og taximerke.

Det drives imidlertid en intens piratkjøring med privatbiler — og noen av disse karene er harde negler som kan bringe deg opp i trøbel. Privatbiler har svarte nummerskilt, men det er fullt mulig å male disse røde uten videre.

Skal du på langtur med drosje, fra Beirut til f. eks. Ebel es Saqi — lønner det seg å ringe etter taxi på de telefonnumrene som er oppgitt på en av de siste sidene i «Ike». Disse drosjesjåførene driver med leidende sjåfører på en seriøs måte. De er ikke interesserte i å få klager eller dårlig presse som går ut over businessen.

Redaktørskifte i Blue Beret

Etter seks intense måneder i Sør-Libanon er det rent vemodig å dra sin kos — men det er i alle fall i trygg forvisning om at jobben som presseoffiser er kommet i de rette hender.

I dette nummer av Blue Beret står kapt Andreas Qvale som redaktør. Kapt Qvale som er 36 år, har solid bakgrunn både pressemessig og militært. Han har ti års erfaring som pressemann — han har seks måneders permisjon fra jobben som næringslivsmedarbeider i Aftenposten. Han gikk befalsskolen for Infanteriet i Kristiansand i 1961/62, var en tid innom Forsvaret som yrkesbefal, og er nå NK ved kompani som reserveoffiser.

Altså en solid etterfølger — stell fint med ham...

Min våpendrager gjennom et halvt år, Ass presseoff, fenr Harald Stanghelle, har rekippet og blir sammen med dere fram til våren. Stell fint med ham også...

Så gjenstår det bare å si takk for meg og tvi-tvi-tvi, lykke til uten alt for mye skuddsmell og hyling av granater.

Jeg har vært bare en måned sammen med dere fra NOR-BATT IV og har her funnet de samme trauste og hyggelige karene som hos den avtroppende bataljon.

Etter å ha fartet rundt om i A/O en del ganger, har mitt inntrykk av Ola Soldat fra mange militærreportasjer hjemme i Norge, bare blitt bekreftet: Ola er ikke så stram i buksesømmene som

utenlandske proff-soldater (Yes Sir! No Sir!)

Men hvor finner du en mer selvstendig, trygg og rolig kar som er mer oppsatt på å gjøre en best mulig jobb?

Harry STROKKENES

Mine forgjengere har ledet Blue Beret inn i et, etter min mening, fornuftig og riktig spor. Det gjelder ikke minst den avtroppende redaktør. Derfor vil det neppe skje noen stor og dramatisk kursendring fra min side når det gjelder avisens utseende og utforming..

Mitt hap er at vi kan lage en like god avis som tidligere, noe «skjev rotasjon» og rekippet Ass presseoff fenrik Harald Stanghelle

skulle være en god garanti for.

Imidlertid har man alltid visse idéer og meninger som man gjerne vil prøve å realisere. For mitt vedkommende gjelder det en nærmest mulig kontakt med alle norske som er tilknyttet UNIFIL her i Libanon, slik at avisen kan gi et mest mulig differensiert bilde av hverdagens store og små begivenheter. Videre vil jeg satse på bilder, som jeg betrakter som noe av det beste stoffet.

Men pressekontoret kan ikke lage en god avis uten hjelp og impulser utenfra. Derfor, kontakt oss når dere har noe på hjertet eller sitter på stoff som bør bli kjent utover en engere krets!

Andreas QVALE

BLUE BERET

Blue Beret ser ut til å være en populær avis — avisen gar som varmt hvetebrød — og det skyldes vel ikke bare det faktum at den er gratis for leserne?

Vel — det var dagens egenreklame. Vi ser en dame i uniform i bakgrunnen — altså må bildet være fra NORMEDCOY. De gir ikke slipp på jentene sine der borte — var det likt seg...

Redaktør: Kapt. Andreas Qvale — Ass. Fenr Harald Stanghelle